Stvoritelj se otkriva

"Nebesa slavu Božju navješćuju, i djelo ruku njegovih otkriva svod nebeski."
Psalam 19,1

Dok se još jedna godina bliži kraju, umjesto da preispitujemo mnoge uznemirujuće i potresne događaje koji su se dogodili u proteklih dvanaest mjeseci, vjerujemo da će biti osvježavajuće i korisno pregledati samo jedan uzorak čudesnih djela Boga, našeg Stvoritelja. Čineći to, počinjemo s prvim stihom Biblije: "U početku stvori Bog nebo i zemlju." (Postanak 1:1). Sretni su oni koji vjerom, utemeljenom na razumu, mogu prihvatiti ovo jasno svjedočanstvo Svetoga pisma. Međutim, osim ove jednostavne izjave, njegovo je svjedočanstvo posvuda prikazano diljem zemlje, u zraku, morima i nebu.

Sam Stvoritelj na to upozorava u razotkrivajućem dijalogu s prorokom Jobom. "Tada Gospodin odgovori Jobu iz vihora: "Tko je to što moju mudrost dovodi u pitanje takvim neukim riječima? Pripremi se kao čovjek, jer imam neka pitanja za tebe, a ti moraš odgovoriti na njih." (Job 38,1-3). Ovo je bio tek početak dugog niza pitanja koja je Bog postavio Jobu. Uzeto zajedno, ovo iznosi mnoge točke koje bi, budući da ljudska mudrost ne zna odgovore, trebale pomoći čak i najskeptičnijima da shvate istinitost Davidovih riječi: "Reče bezumnik u srcu svome: nema Boga." (Psalam 14,1). Istinski mudri znaju da vjera u postojanje inteligentnog Stvoritelja

vodi do jedinih razumnih i zadovoljavajućih odgovora.

"Gdje si bio kad sam postavio temelje zemlji? Reci mi, ako toliko znaš. Tko je odredio njezine dimenzije i razvukao mjernu liniju? Što podupire njezine temelje, i tko je položio njezin kamen temeljac dok su jutarnje zvijezde zajedno pjevale i svi anđeli klicali od radosti?" (Job 38:4-7). Job je bio mudar čovjek. Znao je da sve što čovjek napravi zahtijeva planiranje i vještinu. To je vrijedilo za zgrade. U naše vrijeme to vrijedi za složene strojeve, prijevozna sredstva, računala i druga moderna čuda. Te se stvari ne događaju samo tako.

Zemlja, dom cijelog čovječanstva, stvorena je bez da Job ili bilo tko drugi od čovječanstva ima ikakve veze s njom. Job nije bio prisutan kada su "temelji" položeni. Nije sudjelovao u arhitektonskom dizajnu i mjerenjima. Ipak, znao je da zemlja postoji. Ovaj veličanstveni prikaz mudrosti i dizajna trebao bi nam pomoći, kao što je nedvojbeno Jobu, da shvatimo da je morao postojati božanski Arhitekt i Graditelj s inteligencijom i moći daleko nadmoćnijom od one koju posjeduje čovjek.

Tada je Gospodin podsjetio Joba na neke pojedinosti vezane uz stvaranje zemlje. Upitao je: "Tko je zadržao more unutar njegovih granica dok je izbijalo iz utrobe, i dok sam ga zaodjenuo oblacima i u gustu tamu umotao? Jer sam ga zaključao iza rešetkastih vrata, ograničavajući mu obale. Rekao sam, dovde i ne dalje nećeš doći. Ovdje tvoji ponosni valovi moraju stati!" Job 38:8-11

Čuda mora

Kako rijetko razmišljamo o Božjoj čudotvornoj moći u vezi s osekom i osekom oceana. Doista, znamo kako to objasniti. Kažemo da su plime i oseke uglavnom kontrolirane gravitacijskom silom Mjeseca; ali što to znači? Što je gravitacija? Sir Isaac Newton otkrio je zakon gravitacije, ali tko je taj zakon formulirao i primijenio? Postoje trenuci kada lokalno vjetrovi povećaju visinu plime i oseke nekoliko stopa, a oni koji žive blizu obale moraju privremeno potražiti više mjesto; ali rijetko ljudi shvaćaju da obično mogu sigurno živjeti uz more samo zato što je Bog odredio: "Ovuda daleko i nikako dalje nećeš doći. Ovdje tvoji ponosni valovi moraju stati!"

Sljedeći je Job upitan: “Jesi li ikada naredio jutru da se pojavi i učinio da zora svane na istoku?” (Job 38:12). Naizgled je Job bio ugledan čovjek u svojoj zajednici i čovjek koji je imao značajan autoritet, ali nije imao kontrolu nad izlaskom sunca. Job je znao da je od najranijih dana njegova sjećanja sunce izlazilo i zalazilo, a da on s tim nije imao nikakve veze. Također je shvatio da to vrijedi za generacije prije njega. Znao je da čovjek nikada nije imao kontrolu nad kretanjem Sunca, Mjeseca, zvijezda ili Zemlje. To je daleko nadilazilo ljudske sposobnosti. Ovo je bilo Božje djelo.

Vrata smrti

"Jesu li ti se otvorila vrata smrti?" Job je upitan: "ili si vidio vrata sjene smrti?" (Job 38:17). Muškarci i žene svih dobi nastojali su zaviriti iza smrti, kako bi saznali što leži iza groba. Osim otkrivenja koje nam je dano u Riječi Božjoj, koje nam jamči uskrsnuće mrtvih, nitko nije dobio nikakve zadovoljavajuće informacije.

Baš kao što se misterij stvaranja može objasniti samo u svjetlu činjenice da postoji vrhovni inteligentni Stvoritelj, tako želja za životom nakon smrti postaje istinska nada samo zato što je onaj koji je stvorio život obećao vratiti mrtve u život. Ivan 5:28,29; Djela 24:15; 1. Korinćanima 15:22

Dodatna pitanja

Evo još jednog intrigantnog pitanja: “Odakle dolazi svjetlost, a kamo odlazi tama? Možete li odvesti svakoga u njegovu kuću? Znate li kako doći do tamo? Ali naravno, sve ovo znate! Jer ti si rođen prije nego što je sve stvoreno, i tako si iskusan!” (Job 38:19-21). Što uzrokuje svjetlost i tamu? Iz promatranja znamo da svjetlo dana zamjenjuje tamu noći, a odsutnost svjetla proizvodi tamu. Znanstvenici dodatno znaju da se svjetlost formira iz elektromagnetskog zračenja, ali ne znaju kada, gdje ili na koji način se to počelo događati u prošlim eonima vremena. Bog zna, međutim, jer je on stvorio i tamu i svjetlost. Stvoritelj je bio taj koji je rekao: "Neka bude svjetlost: i bi svjetlost." Postanak 1:3

Gospodin je nastavio ispitivati Joba, pitajući ga o nekoliko stvari koje mnogi opisuju kao jednostavno djela prirode - stvarima koje se, čak i onima koji vjeruju u Boga, često previđaju kao dokazi njegova postojanja. Citiramo: “Tko je stvorio kanal za bujice kiše? Tko je postavio put za munju? Tko čini da kiša pada na neplodnu zemlju, u pustinju u kojoj nitko ne živi? Tko šalje kišu da nasiti osušenu zemlju i učini da iznikne nježna trava? Ima li kiša oca? Tko rađa rosu? Tko je majka leda? Tko rađa mraz s nebesa?” Job 38:25-29

Očit i jedini odgovor na sva ova pitanja je da mora postojati vrhovni, inteligentni Stvoritelj koji je dizajnirao i stvorio vodu i koji je također planirao kako će ona dospjeti do tla i dati život vegetaciji. Većina nas je sa zadovoljstvom svjedočila oživljavanju biljaka, ili trave, kada se osigura voda. Međutim, shvaćamo li da je proces koji to postiže čudesan, omogućen jer je sve uključene elemente dizajnirao i napravio Bog, koji je u početku stvorio nebo i zemlju?

Kako je čudesan način na koji voda koju je stvorio Bog dolazi do "suhih mjesta". (Psalam 105,41). Kao što znamo, isparavanjem vode oceana i jezera vlaga se diže u oblake koji se raspoređuju po kopnu i koji, zbog promjena temperature u zračnim strujanjima, oslobađaju svoju osvježavajuću vodu u obliku kiše i snijega. Dospijevši na zemlju, voda se vraća u oceane i jezera kako bi nastavila čudesan ciklus. Današnji znanstvenici nam govore kako se sve to događa, ali stvarna moć, ili sile, koje doprinose da to bude moguće još uvijek su neobjašnjive, osim ako to pripisujemo božanskoj inteligenciji.

Nebeska tijela

Prebacujući fokus svojih pitanja na nebeska tijela, Bog je upitao Joba: "Možeš li upravljati kretanjem zvijezda - vezati klaster Plejada ili olabaviti uže Oriona? Možete li usmjeravati zviježđa kroz godišnja doba ili voditi medvjedicu s njezinim mladuncima po nebu? Poznajete li zakone svemira? Možete li ih koristiti za regulaciju Zemlje?" Job 38:31-33

Pouka sadržana u ovim pitanjima danas je upečatljivija nego što je bila Jobu. Job je bio mudar čovjek za svoje vrijeme, ali u njegovo vrijeme

poznavanje astronomije nije napredovalo do sadašnjeg stupnja. Izračuni koje su sada omogućili moćni teleskopi otkrili su minutarnu točnost vremena i udaljenosti uključenih u kretanje nebeskih tijela, dajući dokaze da se ona drže u svojim orbitama i pri konstantnim brzinama snagom i dizajnom inteligencije koju čovjek ne može objasniti.

Ne ulazeći u detalje u vezi s referencama na Pleide i Orion, Mazzaroth i Arkturus, glavna poanta lekcije je da ni Job ni mi ne možemo promijeniti smjer kretanja jednog planeta, sunca, zvijezde ili galaksije. Ne razumijemo vladajuće sile koje kontroliraju "kretanje neba", niti način na koji se njihov utjecaj osjeća na Zemlji. Međutim, Bog zna jer je stvorio i Zemlju i sve u golemom kraljevstvu neba, osmislivši njihov točan međusobni odnos.

Na Božju sliku

Jedno od najtežih pitanja koje je Bog postavio Jobu glasi: „Tko je stavio mudrost u nutrinu ili dao razum umu?" (Job 38,36). Niža životinjska stvorenja uglavnom su vođena onim što nazivamo instinktom. Čini se da od trenutka rođenja prirodno slijede određeni obrazac; iako se mnoge od njih može dresirati da do određene mjere slušaju upute svojih ljudskih gospodara, nema dokaza da one doista razumiju zašto to čine. Kao što se može iščitati iz pitanja postavljenog Jobu, životinje ne posjeduju spoznaju srca niti mentalno razumijevanje vlastitog postojanja ili svojih postupaka.

Kod ljudi je situacija drukčija. Ljudi su u znatnoj mjeri sposobni za razmišljanje. Oni znaju da su neke stvari ispravne, a druge pogrešne, čak i ako često biraju činiti ono što je pogrešno. Većina ljudi ima savjest

koja ih „bode" kada učine nešto pogrešno, a pruža mir i zadovoljstvo kada učine ono što je ispravno. Mnogi su iznijeli teorije o navodnom usponu čovjeka, od protoplazme do njegova sadašnjeg stanja. Pokušali su objasniti što je dovelo do raznih promjena u anatomiji životinja tijekom evolucijskog procesa koji je rezultirao pojavom čovjeka. Ipak, nitko ne može odgovoriti na pitanje postavljeno Jobu, koje se tiče čovjeka: „Tko je stavio mudrost u nutrinu ili dao razum umu?"

Na to pitanje postoji samo jedan odgovor. To je Božji odgovor, zabilježen u Njegovoj nadahnutoj Riječi radi naše pouke i ohrabrenja. Nalazi se u samom prvom poglavlju Biblije, u Knjizi Postanka 1,27-28. Ondje saznajemo da je čovjek, po svojoj prirodi, daleko nadmoćniji čak i od najrazvijenijih životinja; on je sposoban razmišljati, planirati, izumljivati te razlikovati dobro od zla, jer je stvoren „na sliku Božju". Kada evolucionisti ponude razumno, valjano i dokazivo objašnjenje o tome kako je nastala ta razlika između čovjeka i njegovih navodnih najbližih srodnika u životinjskom svijetu, tada će njihovi stavovi zaslužiti ozbiljnije razmatranje nego što je to trenutno slučaj. Očitovanje mudrosti Stvoritelja

U 39. poglavlju Knjige o Jobu zabilježena su mnoga druga pitanja na koja, s gledišta ljudske mudrosti, odgovor mora biti negativan. Ta se pitanja odnose na čudesne nagone koje pokazuju razne životinje i ptice. Poglavlje započinje ovim pitanjima: „Znaš li ti vrijeme kad se kote divokoze? Pratiš li rađanje košuta? Možeš li izbrojiti mjesece koje nose, ili znaš li vrijeme kad se kote? One se spuštaju na koljena, donose na svijet mladunčad i oslobađaju se porođajnih muka. Njihovi mladunci jačaju; rastu na

otvorenom polju; odlaze i ne vraćaju se k njima.” (Job 39, 1–4)

Zatim Gospodin skreće pozornost na različite osobine drugih životinja: „Tko je divljem magarcu dao slobodu? Tko mu je razvezao užad? Smjestio sam ga u divljinu; dom mu je pustoš. Mrzi gradsku buku i nema goniča koji bi na nj vikao. Planine su njegov pašnjak, gdje traži svaku vlat trave. Hoće li divlji bik pristati na pripitomljavanje? Hoće li provesti noć u tvojoj staji? Možeš li upregnuti divljeg bika u plug? Hoće li on za tebe orati polje? S obzirom na njegovu snagu, možeš li mu vjerovati? Možeš li otići i prepustiti biku da obavi tvoj posao? Možeš li se osloniti na njega da će donijeti tvoje žito i isporučiti ga na tvoje gumno?” (Job 39, 5–12)

Postoje takozvane domaće životinje koje se uz malo truda mogu dresirati da služe čovjeku. Međutim, ovdje Bog skreće Jobovu pozornost na druge vrste životinja – one divlje – koje se odbijaju podvrgnuti ljudskoj obuci. Tko je odgovoran za te razlike?

Ni Job, a ni mi, nismo dovoljno mudri da bismo razumjeli stvaralačke procese koji su doveli do gotovo beskrajne raznolikosti stvorenoga svijeta. Postoji pjesma Joycea Kilmera pod naslovom „Drveće”, u kojoj stoji da „samo Bog može stvoriti drvo”. Ova je činjenica još upečatljivija kada uzmemo u obzir tisuće vrsta drveća, biljaka i cvijeća, kao i golemu raznolikost u životinjskom svijetu. Samo bi vrhunski, inteligentan Stvoritelj mogao stvoriti taj beskrajan niz tvorevina, od kojih svaka, na svoj čudesan način, odražava mudrost i moć svog Tvorca.

Dodatna pitanja

U završnim stihovima 39. poglavlja skreće nam se pozornost na još jednu uvjerljivu misao. Jobu se postavlja pitanje: „Tvoja li mudrost nagoni sokola da uzleti i raširi krila prema jugu? Diže li se orao u visine na tvoju zapovijed da bi svio gnijezdo? On živi na liticama, nastanjuje se na dalekim, kamenitim hridima. Odatle vreba plijen, promatrajući ga oštrim pogledom. Mladunčad njegova pije krv. Gdje god je strvina, ondje je i on." Job 39,26-30

Skrećući nam pozornost na navike jastreba i orla, Gospodin nas ponovno podsjeća na bezbrojne osobitosti koje postoje u životnim navikama ptica i životinja. Postoje ptice selice koje se sele sa sjevera na jug i s juga na sjever kako se godišnja doba mijenjaju. Tu su ptice plivačice i ptice pjevačice, sove i papige koje oponašaju govor, ptice raskošne ljepote, kao i one neugledne, bezbojne.

Zašto stati samo na pticama? Ista raznolikost postoji među kopnenim životinjama, drvećem, cvijećem i kukcima. Jedina stvar koja im je svima zajednička jest to da posjeduju život. Ljudska mudrost lišena vjere, u svojoj ludosti, tvrdi da su se svi ti nebrojeni oblici biljnog i životinjskog svijeta razvili upravo onako kako jesu – pukim slučajem. Podrijetlo života ostaje nepoznato, osim ako ne prihvatimo objašnjenje dano u Svetom pismu: „U početku stvori Bog nebo i zemlju."

Prihvatimo li tu činjenicu – na što nas potiču mnoga pitanja koja je Bog postavio Jobu, a na koja inače ne bismo znali odgovor – tada spoznajemo odgovor na sva ta pitanja. Odgovor je jednostavan: beskrajna mudrost i svemoć osobnoga Boga i Stvoritelja stoje

iza veličanstvenih djela stvaranja, koja se tako čudesno očituju na nebu, na zemlji i u moru.

Stvoriteljev veličanstveni naum

Job je došao do zaključka da jedini odgovor na sve tajne stvaranja leži u tome da su one djelo inteligentnoga, božanskog Stvoritelja. Za Joba je to ujedno bio i odgovor na problem ljudske patnje, koju je i sam iskusio u toliko mnogo oblika. Kako bi mogao dovoditi u pitanje mudrost velikoga Stvoritelja zato što mu je dopustio da neko vrijeme pati? Zasigurno mu je beskrajna mudrost, koju je Job uočio u svim Božjim djelima stvaranja, pokazala da Stvoritelj zna i što je za njega najbolje. Zar ne bismo i mi svi trebali doći do istoga zaključka? Pogotovo ako želimo spoznati smisao svoga postojanja i pronaći nadu razmišljajući o vječnoj sudbini koju je Stvoritelj namijenio svome ljudskom stvorenju.

Job je rekao Bogu: „Znam da sve možeš” (Job 42,2). Ako u to vjerujemo, tada imamo temelj vjere na kojem možemo graditi istinsko spoznanje o Bogu i njegovu beskrajno mudrom i punom ljubavi naumu pri stvaranju čovjeka. Ako vjerujemo da on može učiniti sve, nećemo sumnjati ni u jedno objašnjenje njegovih planova i nauma koje nam je iznio u svojoj Riječi. Nijedna pouka neće ostati zanemarena ili neposlušana. Nećemo sumnjati ni u jedno obećanje koje je dao, bez obzira na to koliko je dalekosežno ili naizgled neostvarivo.

Božja mudrost i moć divno se očituju u njegovim stvorenim djelima kojima smo okruženi. Ipak, da nemamo nikakvu drugu Božju objavu osim te, imali bismo mnogo razloga pitati se o njegovoj pravednosti i ljubavi. Bog nam ta svojstva otkriva

putem svoje pisane Riječi, a u toj objavi nalazimo i mnoge potvrde njegove mudrosti i moći. Štoviše, upravo objava njegova veličanstvenog nauma za ljudski rod – sadržana u Bibliji – potvrđuje tu čudesnu knjigu kao Božju Riječ, kao njegovu objavu namijenjenu njegovim slugama ovdje na zemlji.